

Svatava Pírková Jakobson Lida Cope East Carolina University

The Svatava Jakobson Archive: Major Components

- The earliest sound collection of Texas Czech recordings: 189 hourlong (now digitized) analog tapes; cc. 800 reel-to-reel recordings, and stacks of LPs; an extensive collection of today famous Texas Czech bands
- The entire Jakobson collection also includes over 25 boxes of songbooks (hand-written, the earliest found so far from 1917), photographs, and manuscripts concerning ethnocultural and intellectual traditions of Czechs and Slovaks in the U.S.; a script for a documentary entitled Argument for the Film AND the unprocessed film itself: Czech Language in Texas; notes, personal letters, student fieldwork reports; fieldnotes and other documents prepared for the Smithsonian Bicentennial's Festival of American Folk Life in 1976.
- cc. 33 linear feet of material

"No book will ever be able to replicate the experience of this mess"

Argument of Film - Czech Language in Texas

INTRODUCTION:

1. SCENE: Inside Blahuta's house -

Blahuta's speech:

Texas schoolyard

Did not teach Czech to his kids

Now they ask why
Why didn't I?

Things would have been so different

SATEMENT OF THE CONCEPT OF FILM:

2. SCENE: Channel 8 studio -

Dr. Jacobsen and Ed Huge z discuss the status
of Czech language in Texas:
 History of Czech's in Texas
 Profile of four generations:
 1880-1920 - Immigrants - Czech speakers
 1920-1840 - Ist generation Czech-American
 1940-1960 - 2nd generation Czech-English
 1960- - 3rd " English

PROFILE OF CZECH'S IN TEXAS

- 3. SCENE: Just outside Mrs. Kubos farm

 We drive up to Mrs. Kubos' house

 She invites us in
- 4. SCENE: Inside Mrs. Kubos'home -

Mrs. Kůbos speaks
She longs to return to her country
Coming to Texas was a shock
This photo will always connect her to her parents

5. SCENE: Channel 8 Studio -

Dr. Jacobsen tells Ed that this generation was traumatized by coming to Texas, they never gave up their desire to be reconnected to their beloved country.

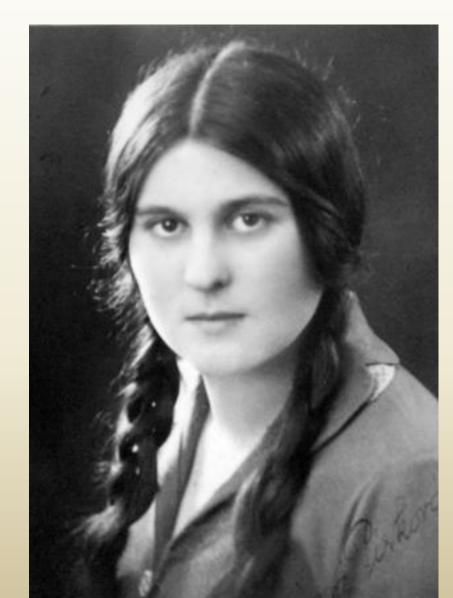
6. SCENE: Outside in the Konvicka farm yard -

Mr. Konvicka speaks of the determination of his generation to build a new community of small farms and big families here in Texas.

He is part of the first generation of Czech- Americans who plan to bring the Czech culture to Texas instead of returning to the old country itself.

Who was Svatava Jakobson?

SOCIOLOGICKO - ESTETICKÁ STUDIE
O DNEŠNÍ FUNKCI LIDOVÉ PÍSNĚ NA
MORAVSKO - SLOVENSKÉM POMEZÍ.

Tvalava Pirková

Sociologicko-estetická studie o dnešní funkci moravské písně na moravsko-slovenském pomezí (1933/1934)

Promo poster for the film The Vanishing World (1934)

Svatava Pírková Jakobson and Antonín Pelc

MINISTERSTVO VNITRA

PRISNE TAJNÉ!

 Č. j.
 A/6-09525/20-57

 Dne
 5.8.1957

 Provedl
 PDr. Kotrba /hod.

 Zapsal
 starš. Hanková

M V - III. správa,

odb.1, ref.311, ref.Svoboda

USTANOVKA 55

byla žádána v těchto bodech:

#/3 - 01202/311

Jeho politickou činnost a příslušnost od r.1945 do dnešní doby, jeho politické názory a postoj k dnešnímu zřízení, jeho styky a o jaké osoby se jedná.

V y s k o č i l Pavel, nar. 10.9.1926 v Praze, učitelský původ, Čech, čsl.stát.přísl., střední vzdělání, svobodný, bez pol.přísl., důchodce, zaměstnán jako asistent Slovanského ústavu v Praze Bytem: Praha 5, Na Petynce 173/88 od 22.1. 1938. Dříve: Praha 5, Liborova 405 od narození.

Histor die OP 3569148 NB 5, 24.5.1950.

Pochází z učitelské rodiny, ze 3 sourozenců. Oba rodiče dosud žijí a bude o nich psáno později.

Prošetřovaný je se mředí často nemocný, trpí údajně nějakou nerovou chorobou, má i nezdravý vzhled a budí dojem nenormálního člověka. Vyrůstal však v dobrých rodinných i finenčních poměrech. Vystudoval gymnasium, ale vzhledem k nervové chorobě jej navštěvoval delší dobu než normálně. Poté vstoupil do katolického semináře a chtěl být knězem. Nějakou dobu též i v semináři v Praze 6, Sadová 676/3 bydlel a hosil již kněžský kolárek. Později, asi kolem r.1948 odtud odešel, údajně pro nemoc a stále již bydlí u rodičů. Kde byl poté zaměstnán není přesně známo, dle údajů pracuje vzhledem k nemoci a ž4 hodiny denně. Nyní je již určitou dobu ve Slovanském ústavu a má zde dělát nějaké překlady knih.

On sem i celá rodina jsou všichní značně nábožensky založení, prošetňovaný je považován za náboženského fanatika, avšak ne tém, že by náboženství před okolím propagoval, ale tém, že stále navštěvuje koštely, žije v samých modlitbách a jedině tomuto se ve volném čase věnuje.

Politicky není, pokud je známo od r.1945, organisován, ale sympatisu je se stranou lidovou. Věřejnou nebo jihou činnost v bydlišti nikdy

2

A life of uncertainty inside and out; before us always a thought and hope for return. Temporary apartments, clothes in the suitcases, books in the boxes, boxes in storage, losses as we moved from one country to another, searching for places to stay, for visa, for seats on the ships and on the trains, switching from one language to another, from one environment to the next, and people, people of many countries, of different traits, expertise, fates; meetings and farewells, lifting the anchor and as soon as lowered again, fleeing Norway on foot with Germans right behind us, our friends there arrested and killed, tension in Sweden, another full year of visiting consulates and legal offices, acrobatic attempts to leave, drowned ships, occupied docks, our ship stopped and searched by Germans in the open Atlantic, and finally that incredible feeling of freedom and peace still with mines within a hand's reach, and then America, full of surprises in all respects.

From the right: Svatava Pírková, Roman Jakobson, unidentified woman

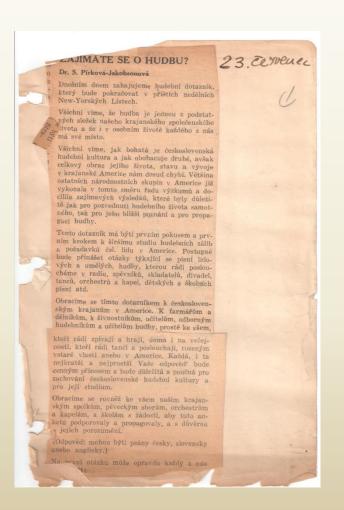
I have continued with my sociologic-musical work here among our countrymen, thousands of whom live in the Czech quarter of New York and on the farms in its vicinity, teach Czech at 2 universities to white and black Americans, Slavic people, American Czechs and other nationalities, [and] it makes me very happy to hear them speak and read it [...]. Sometimes I dream that I'm walking through a crowd of people speaking Czech. When will it become reality? [...]. I am working on two books, one about the state of the Czech folksong and music in emigration, the other a monograph about an old woman originally from Skalica [in Slovakia], and various articles for academic journals.

14

The *Dotazník* Project

- New yorské listy (1874-1966)
- Nedělní new yorské listy (weekly supplement)
- Hudební Dotazník (1944-1945)
 - A regular feature Zajímáte se o hudbu? 'Are you interested in music?'
 - Schůzky Písničkářů (first held April 14, 1945 in the SOKOL Hall, East 71st Street; evidenced in NNL)
 - Personal letters from the readers and collected song books

Hudební Dotazník (Nedělní New yorské Listy) 7/23/1944 – 9/2/1945

as "the first attempt and first step toward broader study of musical interests and desires of Czechs and Slovaks in America. In stages, it will bring questions regarding folk and authored songs, music that you like to listen to on the radio, song books, composers, theatrical performances, dances, orchestras other musical ensembles, and children's songs, school songs, etc." (7/23/1944)

Notice: (Title 1 e: This 17, U.S 0 0 Code). This r distributed protect Stanford, the not by CA 94305-6010

Notice: This (Title 17, U.S Hoover Institution 9 S material Code). distributed This without be сору protected Stanford, may the specific not be further by CA copyright 2 94305-60 law

the

NEDĚLNÍ NEW-YORSKÉ LISTY PART TWO

Dr. S. Pirková-Jakobsonová

Zajímáte se o hudbu?

kovu mezi naše písně. Rádi bychom větlěli, a zpíval st.: znáte-li, pane Mašek, k těmto slovům také

Je proti nám kdo není s námi a jediný byť vlas to byl, kdo v nepřátel je složil chrámy, to krev už není z našich žil,

My potřebujem mužů celých a v bojích, psotě, vzdornou leb, a myšlenku na čelech smělých a pohrdu pro cizí chléb.

My potřebujem velkých liďí jež bouři velké vzdorují a z celé duše nenávidí a z celé duše milují.

J. V. Sládek. * * *

Paní Anna SEČENY, jedna z naších věrných příspivatelek a která se může řadit mezi nej-lepší znalkyně pravých starých lidových písní mejen v New Yorku, ale i v staré vlasti, a která jich také nazpívala několik na desky během první schůzky písnickářů, posílá zase nové písně ze své zásoby:

Ctěná redakcije -

pozdravujem vás a tady vám posílám jednu píseň. Jak sa milý z milú pohněval a ona ho volá zpátky a on i vyčítá.

Možeš ty k nam chodivatí, milý Janenko, a já bych k vám chodívával, milá Andulenko, pred vaše je velké blato, sivá holubjenko, možeš ty k nám chodivati, milý Janenko.

A jak bych k vám chodívával, ket u vás blechy kušú, sivá holubienka. Já dấm dấm blechy vychytati, možeš ty k nám chodivati, milý Janenko.

A já bych k vám chodiváva!, milá Andulenka, ket ti vaši úyeky drdlú, sivá holubjenka. Já dám starým flašu vína, nech tam drdiú u komína, možeš ty k nám chodivati,

'A já bych k vám chodivával, mílá Andulenka. ket ti vaši psi ščekajú, sivá holubjenka, Já dám psám kus chleba, nech ščekajú de jim treba, možeš ty k nám chodivati, milý Janenko.

Píseň. — Ctěná redakcije, já mám takú lásku k pjesničkám, ket já spím tak sa mi snívajú písně, nigdá sem neslyšela takú píseň co sa mí

Skoro ráno za svítání jak sem išel do pola, postretel som švarnú pannu, Já sem sa ji tak polekal jak ket hrom uderi do koša,

To sa mi zdálo.

Pan Frank MAŠEK poslal krásnou báseň Slád- A ešče sa mi zdálo, jak Taliján zametal strít

Jak sem išel do kláštera volal sem t'a, moja milá, nescela si za mňa it.

A já mu povídám a vy si zpíváte slovensky jak ste Tabiján a on povídá já tem na Sloven-sku dělal já umům slovensky mluvit aj zpívat. To je pravda, to sa mi zdálo ket sem spala. Je to ale dva roky. Šak už sem si zas napísala písně pro vás.

Zostávám s úctů - Anna Sečeny: * * *

Paní Marie STOWASSER-OVÁ posílá pěknou lidovou českou písníčku:

Ctěná redakce, zasílám jednu veselejší pís-

Na vršíčku kaple, kaplička, chod la tam moje Hana, Hanička, ocháila tam po ránu ku svatému Jánu, ku svatému Vojtěchu pro svoji potěchu, ku svtému Vojtěchu, to pro potěchu,

Vypros mi svou milost z nebe, u samého Pánbíčka, to pro mého Jeníčka.

Jeníčku můj milý, přijd' ke mně na chvíli, Jeničku můj milý, přijď až se den nachýlí, přijd' si ke mně já ti dám rozmarinu zelenou, přijd' si ke mně já tř dám bílou pentli. přijd' si ke mné já ti dám růžičku červenou, Přijď si ke mně já ti dám, protože tě ráda mám.

Na vršičku kaple, kaplička, chodila tam moje Hanjeka. chodila tam každý den, ted' sotva jednou za týden, neprosí již žádného patrona svatého, neprosí již žádného, má již svého milého. Marie Stowasser-ová.

Dnes otiskujeme dvě písně z mnohých, který-mi do našeho dotazníku přispěla ČTENÁŘKA

PÍSEŇ LEGIONÁRŮ Z PRVNÍ SVĚTOVÉ

Pochodně hněvu neseme a v srdci střelný prach, v nějž rudý plamen vrhneme a rázem zmizi strach. Pěst' naše jako z ocele a pomstou plane zrak jen bijme, palme vesele, kde nejhustší je mrak.

Tam v dáli hanbou stopená je svatá naše zem, krev naši cestu znamená, my bez bázně dál idem Z těch rudých krve krůpějí kde s námi jiti nechtějí nám budou závidět.

Nuž, vzhůru hlavu, přátelé, hled přímo orlí zrak, blesk šichne z naší ocele, kde nejhustší je mrak. A kdyby všechny na poli nás kule zkosíly. tu jenom odkaz sokoli isme věrně plnili.

Byl jednou jeden převozník a dcera jeho mladá, co on za převoz dostane, dceři na věno skládá,

A skládá, skládá dlouhý čas a nestojí to za to, až přijde jednou velký pán, ten dá za převez zlato.

A pán ten jezdí den co den, zlato za převoz dává, a dceří převozníkově svou panskou lásku lhává,

A dcera tomu ráda je, že pán ten chodí za ní, a převozník se raduje. že dcera bude paní.

A chodil, chodil, den co den, a nechodí již více, a dceří převozníkově

Pán ten již dávno zapomněl na její očka snivá, a dcera převozníkova

ve vlnách krásu hledá. Na břehu bydlí převozník, hlava jeho je šedá, on stále pluje po vlnách

a oceru na dně hledá. Netrvalo to dlouhý čas, dcera je nalezená, nedaleko rodné chaty na břehu vyhozená.

Dne 29, IV. jsme uveľejnili velmi zajúravý příspěvek o svatelmích písních a obřadech na Valašsku pana Josepha Lenharda. Jak autor tak i my jsme tam našii několik tiskových chyb, téměř všecky v slavnostní družbově veršované řeči, kterou si pan Lenhard obdivuhodně pamatuje a která je vzácným příkladem tradičních řečí našich selských obřadů, jejichž počátky jdou až k zařikání v předkřesťanských dobách praslovanských, Tím více litujeme tiskových chyb a prosíme naše čtenáře, aby si je podle naších oprav také o-pravili. 30. řádka byla vynechána a totiž:

Jedno bylo lysé, druhé kusé. a to třetí bez pysku, na tom sem neměl žádného získu, Potom sem přijel do Chropině,

Dále v 48. řádce má býtí: devatero mladých vyseděla místo devatero volů vyseděla. A nakonec družbova říkání má býti:

a včil muzikanti hrajte a věcéj nepostávajte. * * *

NAŠIM ČTENÁŘŮM A PŘISPÍVATELŮM:

Od vzniku našeho Hudebniho dotaznīku jeme často dostali od našich přispívatelů otázku. proč je to právě HUDEBNÍ dotazník, kdyš se v měm mluví o přiních, a nikoli dotazník písňový. Checme na to dnes očpovědět:

Předně, jsme toho názoru, že pojem HUDBY V ŠIROKÉM SLOVA SMYSLU zahrnuje nejen skladby pro hudební nástroje ať už sólově nebo v orchestru, ale i písně, tedy každý hu-dební projev ať se hraje nebo zpívá. Samo-zřejmě, na rozdíl od hudby v u ším slova smyzecjne, na rozgi od nazby v ostni stova sny, slu, píseň je cološtačný projev, kde nelze nápěv odmyslit od slov a nacpak. Ale na dru-hé my v New Yorku na př. víme, že pan Kilián

The *Anna Seceny* Project

Existing recordings

Bila Hora, Bryan, Buckholts, Damon, Ennis, Granger, Flatonia, Halletsville, Komensky, Louis, Marak, Moravia, Pflugerville, Praha, Robstown, Shiner, Schulenburg, St. John, Velehrad, Taylor, Temple, West, Austin, Houston, Dallas and many more...

SPJ receives the Texas Czech Heritage Award (1993)

Ethnic Folk Festival, San Antonio 1984

http://www.laits.utexas.edu/txczechproject